

[Camre.]

ambassade i Brasilien. Denne rapport, som bortforklarer sagen, er efter de oplysninger, som jeg har fået, ganske enkelt usandfærdig, for at bruge et pænt udtryk. Der kan synes at være en modstrid mellem dette og det forhold, at landets justitsminister erkender, at en femtedel af landet er solgt på ulovlig vis, men det skyldes, så vidt jeg har forstået, visse indre spændinger i denne regering. Jeg har også været opmærksom på, at *Jornal do Brasil*, som skal være en af landets største aviser, har foreslået, at sagen naturligvis skulle bringes op i FN for at rense Brasiliens navn, og jeg har været opmærksom på, at der altså foregår en temmelig hyklerisk kampagne i landet for at fremstille magthaverne som værende ganske uskyldige i, hvad der er foregået.

Jeg forstår, at udenrigsministeren er opmærksom på, at det norske udenrigsministerium har indsamlet et ganske betydeligt dokumentationsmateriale, ligesom Norges FN-ambassadør har forberedt, hvorledes sagen rent teknisk kan gribes an i FN, måske gennem oprettelse af et rådgivende organ i FN, måske også et dokumentationscenter, som jeg er opmærksom på at i hvert fald Colombias regering har sagt ja til.

Men som sagt, jeg er glad for, at udenrigsministeren tager sagen op, og jeg ser frem til, at der nu begynder at ske reelle ting i sagen.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Den eneste af det ærede medlems udtalelser, der giver mig anledning til reaktion her, er bemærkningen om, at det ærede medlem er glad for, at vi er opmærksom på, at den norske regering har et materiale. Vi er ikke bare opmærksom på det, vi er i samarbejde med de andre nordiske regeringer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Skovmand* til udenrigsministeren:

„Vil ministeren søge at forhindre Christiani & Nielsens medvirken ved byggeriet af en u-bådsbase i Simonstown i Sydafrika?“

Skriftlig begrundelse:

Ifølge Politiken for 5. november skal det danske firma Christiani & Nielsen medvirke

ved byggeriet af en u-bådsbase i Simonstown i Sydafrika. Denne handling må betragtes som en tilsidesættelse af sikkerhedsrådets resolution af 7. august 1963, hvor FN's medlemslande opfordres til at etablere en våbenboycot af Sydafrika. Resolutionen omtaler ganske vist kun direkte salg og forsendelse af våben, ammunition og militære køretøjer, men hensigten er ikke til at tage fejl af: man ønsker at svække Sydafrika militært. Christiani & Nielsens havnearbejder vil derimod styrke Sydafrikas militære stilling.

Havnebyggeriet kan samtidig tænkes at komme i strid med den boykot af Rhodesia, som Danmark fra starten har tilsluttet sig. Et af formålene med basen må nemlig formodes at være, at man ønsker at skabe beskyttelse for skibe, der ankommer med olie til Rhodesia. Den blotte eksistens af en u-bådsbase vil vanskeliggøre og fordyre en eventuel olieblokade af Rhodesia, dersom sikkerhedsrådet skulle beslutte sig for noget sådant.

Det må derfor være en opgave for den danske stat at få forhindret dansk medvirken ved det sydafrikanske projekt eller i det mindste at gøre danske firmaer klart, at en tilsvarende optræden i fremtiden ikke vil blive tolereret.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Skovmand: Jeg har stillet spørgsmålet om Christiani & Nielsens havnebyggeri i Sydafrika, ikke just fordi det foregår i Sydafrika, men fordi jeg betragter det som en overtrædelse af en resolution, som sikkerhedsrådet er kommet med. Jeg synes, det er en alvorlig sag, hvis sikkerhedsrådets resolutioner ikke følges, først og fremmest fordi sikkerhedsrådet i modsætning til FN's generalforsamling kommer med forholdsvis få opfordringer af denne karakter. Det er væsentligt, at de efterfølges, hvis rådet skal have sin troværdighed i behold. Det kan få betydning også i andre sammenhænge, f. eks. hvis sikkerhedsrådet på et eller andet tidspunkt skal foretage sig noget i Nigeria-sagen.

Jeg synes i hvert tilfælde, det må være helt oplagt, at der ikke må kunne herske nogen som helst tvivl om, at Danmark til